DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XLVII. ZATURDAG den 18den JUNY 1859. No. 24.

GEMENGDE BERIGTEN.

— De redetwist, dezer dagen over de traktaten van 1815 gevoerd, wekte tot de aanstipping van eenige byzonderheden op, die in een der Eng. dagbladen voorkomen. Zoo leest men in een verslag van 1815: Italiaansche aangelegenheden: 1815. Het lot van Polen en Saksen werd beslist; eene schikking tot de her-zamenstelling van Pruisen kwam tot stand; de uitbreiding van de koningryken Hanover en Nederlanden en die van Zwitserland werd bepaald, en er werd besloten dat de drie vertakkingen van het oostenrykscho huis hersteld zouden worden in de bezittingen, welke zy vóór de fransche revolutie in Italie hadden, en dat de oudste tak den ouden Staat van Venetië zou behouden, welken hy by het traktaat van Campo-Formio in 1797 verkreeg, in ruil voor de Nederlanden. Er bleven twee moeijelykheden met opzigt tot Italie over, die het kongres veel verlegenheid veroorzaakten; zy ontstonden uit de aanspraken van Spanje ten eenre en die van Murat ten andere zyde. De terugkomst van Napoleon op 20 Maart schorste de beraadslagingen over de aanspraak van Spanje op het hertogdom Parma, dat aan de afstammelingen van Filips V behoord had.— Wat Murat betreft, deze hoopte zyne staten te behouden, vertrouwende op zyn verbond met Oostenryk, doch ten gevolge van een verschil, dat tusschen hen rees, brak de kryg uit en Murat werd den 2 Mei 1815 naby Tolentino en den volgenden dag te Macerata geslagen.—23 Maart 1815, verklaring betreffende Napoleon, door de Mogendheden, die het parysche traktaat van 30 Mei 1814 teekenden en te Weenen vereenigd waren, waarby wordt vastgesteld, dat zy het traktaat van Parys in volle kracht zullen handhaven en al hunne pogingen aanwenden om den algemeenen vrede te bewaren.—9 Juny 1815, slothandeling van het kongres. De grondslagen, waarover men het eens was geworden, hetzy in de protokollen der europesche magten, of in de traktaten te Weenen gesloten uitgedrukt, en byzonder die met betrekking van grondgebied, werden opgenomen in een stuk, dat den 9 Juny 1815 door Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittannie, Portugal, Pruisen, Rusland en Zweden geteekend werd. Spanje weigerde te teekenen, alhoewel zyn plenipotentiaris, de heer de Labrador, had deelgenomen aan de beraadslagingen over de europesche aangelegenheden. De weigering geschiedde op grond, dat er bepalingen in voorkwamen, die strydig waren met de wettige regten der afstammelingen van Filips V op de hertogdommen Parma, Piacenza en Guastalla."

"De traktaten van Weenen en Parys vormen op dit oogenblik," zoo leest men verder, "de grondslagen van het openbaar europesch regt. Zy hebben een onherstelbaren slag ontvangen door de oprigting van het koningryk Belgie in 1830 en door de inlyving van Krakau by de oostenrykscho bezittingen in 1847. Artikel 6 van het parysche traktaat van 1814 verklaart dat Italie, met uitzondering van dat gedeelte, hetwelk aan Oostenryk toegewezen werd, uit onafhankelyke staten zal bestaan. Naderhand sloot Oostenryk echter afzonderlyke traktaten met Florence, Modena, Parma en Napels, waarover men zich thans beklaagt, daar zy geschikt zyn om aan Oostenryk een ongepasten invloed over het italiaansche Schiereiland te verschaffen."

— De Italiaansche kwestie is door de publicisten van alle kleur en van alle landen onderzocht en beschouwd. Tot dusverre geschiedde het onderzoek slechts uit het oogpunt der diplomatie en de politiek, terwyl de militaire zyde der aangelegenheid te veel is verwaarloosd. Misschien hebben de schryvers uit voorzigtigheid dit gevaarlyke terrein ontweken, en welligt is het raadzaam om, wanneer een oorlog schynt te naderen, niet in het openbaar te gewagen van de middelen van aanval en verdediging der beide partyen, gereed om in het worstelperk te treden.— Doch het is zaak de ondervinding te raadplegen, en dus moet ongetwyfeld de belangstelling in hooge mate worden opgewekt in een werk, dat de militaire gebeurtenissen uit de Italiaansche omwenteling van 1848 en 1849 schetst, en dat menige nuttige les bevat voor hen, die thans voorbereiden hetgeen komen moet. Men bedoelt *La guerre de l'indépendance italienne en 1848 et 1849*, door generaal Ullos, ter perse om eerlang in twee deelen by Hachette te Parys te verschynen. De heldhaftige verdediging van het door de Oostenrykers belegerde Venetië heeft men nog niet vergeten. De uitstekende generaal verlengde den tegenstand en verscheidene malen gaf Manin zelf zyn leedwezen te kennen, dat men dien bekwamen krygsoverste niet dadelyk aan het hoofd der venetiaansche troepen heeft geplaatst. Generaal Ullos woont thans te Parys en behoorde onlangs tot de deputatie, die by prins Napoleon en prinses Clotilde hare opwachting maakte en hun een ruiker met de italiaansche nationale kleuren aanbood. Zynen gedwongen rusttyd besteedt hy aan het schryven van de militaire geschiedenis der onafhankelykheid.

Eenige proeven van dat belangryke werk, door den schryver zelven gecorrigeerd, worden hier medegedeeld. De twee mottoos duiden niet bedekt dien geest aan, waarin het geschreven is. Het eene is van Petrarcha:

Vertù contro furore
Prenderà l'arme, e fia 'l combatter corto
Che l'antico valore
Negli Italici cor non è ancor morto.

(De heldenmoed zal de verdrukking bestryden, en de kampstryd zal niet lang duren, want de oude dapperheid is in de Italiaansche harten niet dood.)

Het andere van Tasso, luidt: *Morir per l'Italia, oh l nobil Sorte.* (Sterven voor Italië, o welk een schoon lot!)

"De onafhankelykheidsoorlog," zegt hy, "is zoo wel door de militaire als door de politieke beschryving even onbillyk beoordeeld. Over den aanval en de verdediging wordt gesproken en geschreven als of de italiaansche zaak een groot leger had gehad, ten eenemalé bereid en slechts wachtende op het sein om op den vyand aan te rukken. Men vergeet, of men veinst niet te weten, dat Italie geen eigen leger had en alleen rekenen kon op dat van Sardinie en op de vrywilligers, die zonder bepaalde leiding, zonder eenheid, zonder voorafgaand overleg getrokken; dat men in 1848 op verre na niet geloofde dat de omwenteling gelyktydig in Sicilie, te Parys, te Milaan, te Venetie, te Weenen en te Berlyn zou zegevieren en dat de oorlog in Lombardye zou worden gevoerd. Niemand kon zoo veel en zulke groote gebeurtenissen voorspellen."

De voornaamste oorzaak van de nederlaag der italiaansche patriotten was dus het onvoorziene karakter der omwenteling, die op verscheidene punten tegelyk uitbarstte zonder dat men het vooraf daarover was eens geworden. Moet de beschouwing van dien toestand niet leiden tot de vraag: Indien morgen de omwenteling in Italie uitbarst, zou Italie dan even ontbloot van soldaten zyn als in 1848 en zou verdeeldheid zyne krachten verzwakken? Het antwoord hierop is volstrekt niet moeijelyk. Wat de schryver ten opzigte van den val van Venetie zegt, zou zich nu op nieuw voordoen, de uitslag, toen de nederlaag, zou echter niet dezelfde wezen: "Venetie, het aloude toevlugtsoord der vryheid, de roem van Italie, werd gedwongen weder onder het Oostenrykscho juk te geraken. Het heeft nogtans door zynen moed en zyne deugden zyne verdediging beroemd gemaakt. Mannen, vrouwen, kinderen, allen hebben blyk gegeven van denzelfden haat tegen despotismus en vreemde heerschappy; de vaderlandsliefde deed hen honger, ellende verduren, den dood trotseren, hun vermogen opofferen, zonder ooit te vertsagen. De Venetianen hebben bewezen, dat zy in eenen langdurigen toestand van onderworpenheid de groote eigenschappen hunner voorvaderen niet hadden vergeten." "Venetie is bereid dien heldhaftigen worstelstryd op nieuw te beginnen.

— En avant! is de titel van eene brochure, by den uitgever Perrotin, te Parys, in beslag genomen. Een in beslag genomen boek heeft al het aantrekkelyke van de verboden vrucht. De schryver van het naamloos verschenen boekje is, naar men zegt, de heer Paul Boiteau, voormalig kweekeling der normale school, tot dusverre alleen bekend als vervaardiger van boeken van aangenamen inhoud en gemakkelyk te begrypen voor iedereen. Vroeger arbeidde hy aan den *Moniteur*, onder den naam van P. Boiteau d'Ambly; zyne brochure, waarvan nu sprake is, heeft volstrekt geen officieel karakter. Haar motto is *vaderland en vryheid.*

"De oorlog," zegt de schryver, "moet in Frankryk de vaderlandsliefde doen herleven. De vaderlandsliefde werd versmoord door de vernedering, die de menschen ondergingen, de vrees in de hoogere en den nyd in de lagere klassen; den wrok, de slaafschheid en den onstuimigen dorst naar snel verkregen schatten." "Sedert 1815 zyn wy de overwonnelingen van Europa," schreef Barbès aan Lodewyk Napoleon in den vermaarden brief, waaraan hy zyne gratie te danken had.— Niettegenstaande de oorlog in de Krim is gevoerd," zegt de heer Boiteau, "behelzen die woorden van Barbès nog waarheid."— Hy betoogt dat Frankryk volstrekt den Ryn tot grens moet erlangen, en in afwachting dat dit gebeurt, predikt hy oorlog tegen Oostenryk. Doch alvorens te velde te trekken om in Italie kryg te voeren, geeselt de heer Boiteau met vry scherpe reeden de beurshandelaars, de bankiers, de ultramontanen, de burgerstand, kortom allen, aan wie de oorlog schrik inboezemt. "Mogen al de schatten vergaan en leve de vaderlandsliefde! Voorwaarts!" roept hy uit.—Vervolgens houdt hy zich met eene herziening der kaart van Europa bezig. Hy wil wel erkennen dat het bestaan van Engeland nuttig is voor de wereld, maar niets belet, volgens hem, Oostenryk uit de statenrei te doen verdwynen. Wat Belgie betreft, dit land zal *als koningryk* ophouden te bestaan, zoodra een europesche oorlog zal uitbarsten. Zóó is de beschikking van den heer Boiteau. Met eene uitboezeming, als ware zy door Machiavel geschreven, verdedigt hy de italiaansche onafhankelykheid.

— Keizer Frans Joseph verbeeldt zich, volgens de best ingelichte bladen, geroepen te zyn een providentiële rol in Europa te spelen, hy acht zich bevoegd en geregtigd de regten van het gezag te verdedigen tegen de liberale begrippen, die in zyne oogen niet anders dan verderfelyk en reactionnair zyn. By hem is Frankryk de plek waar de omwenteling wordt voorbereid, en al laat hy door zynen minister, graaf Buol, aan Engeland tegenvoorstellen doen, toch komt hy niet terug van zyn voornemen, om Duitschland tegen de revolutie en hare aanhangers in opstand te brengen. Waarlyk, men zou zeggen dat wy sestig jaren achteruit zyn.

— De te Weenen verschynende *Ost-deutsche Post* betoogt dat Oostenryk de onafhankelykheid van Europa tegen het streven van keizer Napoleon III naar de opperheerschappy te verdedigen heeft. De fransche aanmatigingen, zegt het blad, zyn reeds erg genoeg; tot opperheerschappy echter zal Napoleon, zoo als de *O. P.* hoopt, het niet brengen.

— Van al de politieke brochures in den jongsten tyd te Parys verschenen, heeft de pauselyke censuur slechts ééne te Milaan toegelaten, nl. *la Guerre* van Emile de Girardin.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie.

EERSTE AFKONDIGING.

1859.

No. 26. Juny 9. van de slavin *Susanna*, oud 49 jaren, dochter van *Malenu*, toebehoorende aan deweduwe *Edward Coffin*.

„ 27. Juny 10. van de slavin *Eliza*, oud 45 jaren, dochter van *Maria*, toebehoorende aan *S. A. Schotborgh*, weduwe *P. Koentze*.

„ 28. Juny 14. van de slaven *Francis Anne*, oud 21 jaren, en *Damiana Gysbertha*, oud 18 jaren, dochters van *Clementina*, toebehoorende aan *Elisabeth Sargeant*.

„ 29. Juny 16. van den slaaf *Mathilde*, oud [illegible] jaren, zoon van *Martha*, toebehoorende aan *Moses Cohen Henriquez*.

„ 30. Juny 17. van den slaaf *Constant Julien*, oud 1 jaar, zoon van *Inees Bernadina*, toebehoorende aan *G. H. Schreuder*, in gemeenschap van goederen gehuwd met *H. M. Brunow*.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 17 Juny 1859.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 25 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16½ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschryving.

TEN verkoop in 'sLands Magazyn te Bonaire aanwezig zynde eene hoeveelheid van p. m.

21 tonnen Roodverwhout, (waarvan zes stukken als monster alhier in 'sLands Magazyn voorhanden zyn,)

zoo gelieven degenen, die daarin gading hebben, zich met beslotene biljetten van inschryving te vervoegen ter Administratie van Financien op aanstaanden Dingsdag, den 21 dezer, uiterlyk tot en met het vallen van het middagschot.

Wordende de belanghebbenden geinformeerd dat de aflevering te Bonaire of wel alhier zal kunnen plaats hebben naar verkiezing van den inschryver, in zyn biljet optegeven; zullende ingeval de levering alhier geschiedt, de per de bark Jane, welke daartoe zal worden gebezigd, telken reize aangebragte hoeveelheid, ten spoedigste na de aankomst van dat vaartuig aan boord van hetzelve moeten worden ontvangen.

De belanghebbenden worden verzocht om by de opening der biljetten tegenwoordig te zyn of wel zich te doen vertegenwoordigen.

Curaçao den 17 Juny 1859.
De Administrateur van Financien,
GORSIRA.

Lyst van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

J. en J. R. Blanch.	Benjn. Marchena. 3.
B. P. Brandao Jr. 5.	J. R. Miranda Jr. 2.
Jean Blasini.	Moses de Marchena 2.
Th. Bonn.	Mordy. de Marchena.
M. M. A. Correa.	Van der Meulen & Co.
S. E. Curiel.	S. L. Maduro Jr.
Vieda R. H. de Curiel.	Reinier Neuman.
Ephraim Curiel.	J. J. Naar.
J. J. Dovale.	Elias Penso. 2.
Is. Namias de Crasto.	Murray R. Pinedo.
C, & H. Evertsz.	Ml. E. Penso.
Martin Felis.	Moise Pereira. 2.
Josias P. Fidanque.	J. H. Penso.
Herms. Faneyte i Ruiz	A. Pinedo.
J. H. B. Gravenhorst.	Federico Peryra.
A. Guilhoux.	Alsida Pool.
José Henriques.	Rachel B. de Suares.
G. I. Hoyer.	Anna Catl. Salsbach.
Jacob Henriquez.	Jacob Suares. 2.
James & Henry Jones.	D. A. Senior.
D. M. Jesurun.	Th. Jutting & A. de Veer.
Joshua Jesurun.	
E. A. de Lima & Zoon.	

Curaçao den 17 Juny 1859.
De Commis, belast met de Post-directie,
P. T. KRAFFT.

BEVALLEN van eene Dochter, Mevrouw A. C. FERGUSON, geboren KIKKERT.

Curaçao den 10 Juny 1859.
FERGUSON.

Voor kennisgeving aan vrienden en kennissen.

WAARSCHUWING.

EEN ieder wordt hierby gewaarschuwd geen crediet te verleenen aan het scheepsvolk van de Engelsche Brik NEWNHAM, Kapitein RAE, zullende geene door hen gemaakte schulden betaald worden door den Kapitein of de Consignatarissen.

Curaçao den 17 Juny 1859.
J. A. JESURUN & ZOON.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby het publiek om aan niemand hoegenaamd eenig crediet op haren naam te verleenen zonder een door haar onderteekend bewys; zullende geene rekeningen door haar betaald worden dan die, welke vergezeld gaan van zoodanig bewys.

Curaçao den 15 Juny 1859.
A. G. VAN STENIS.

TE KOOP

HET HUIS No. 16, gelegen op Pietermaai, 1ste Wyk. Te bevragen by
E. A. DE LIMA.

Curaçao den 15 Juny 1859

Dienstbeurten by de Spaarbank.

Zaturdag den 18 Juny 1859.

Bestuurder de Heer J. M. Pietersz.

Commissarissen de Heeren A. J. Senior en E. J. Senior.

CIRCO BERNABO.

GRANDE Y ESTRAORDINARIA FUNCION ECUESTRE Y GIMNASTICA

para el Sabado 18 de Junio 1859, ejecutada por la Compañia del Señor
J. B. BERNABO.

El Director tiene el honor de anunciar al respetable público de Curazao, que acaba de llegar de la República de Venezuela, en donde ha tenido el mejor exito en sus funciones, tanto en la capital de Caracas, como en los principales puntos de la misma república, espera verse honrado igualmente por los jenerosos y cultos habitantes de esta isla, ofreciendo funciones dignas de su aprobacion.

Las sillas que se remitan deben ir marcadas para evitar equivocaciones, y ántes de las cinco y media de la tarde.

Se suplica á los concurrentes de no fumar en el Circo.

ENTRADA GENERAL con asientos Un Florin y medio.

NIÑOS menos de ocho años 75 centavos.

ENTRADA sin asientos 75 centavos.

PALCOS Tres Florines.

Los Billetes se venderán por la mañana en el Hotel LA ROSA y por la tarde en el Circo.

Principiará la Funcion á las ocho en punto.

C U R A Ç A O.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*Juny.*

11 ven. bark Veleña, Dominguez, Coro.
eng. golet J. M. W., Simmons, St. Thomas.
14 ned. „ St. Domingo, Evertsz, „ „
sp. „ Iberia, Jorges, St. Martha.
ven. „ Mary, Gonzales, Pto. Cabello.
ned. brik Favorita, Prince, New York.
15 „ golet Reneta, de Pool, Maracaibo.
„ boot Betsy, Martes, Bonaire.
„ bark Gezagh. Boyé, Angil, Bonaire.
„ golet Sarah, Neuman, Antigua.
eng. brik New Ham, Rae, Liverpool.
ven. golet Isabel, Ortega, Pto. Cabello.
ned. bark Malakoff, Faber, Bonaire.
16 „ golet Ozama, Marten, Jamaica.
ven. „ Carolina, Gonzales, Cumarebo.
ned. „ Cleopatra, Ernst, Pto. Cabello.
„ boot Maria, Nicolaas, Bonaire.
17 deen. golet Adelaide, Charles, Pto. Plata.
ned. boot Let me pass, Bockhout, Bonaire.
eng. golet George Prescott, Chadwick, Jacksonville.
am. brik Ruseb, Hoecker, New York.

UITGEKLAARD.—*Juny.*

10 ned. boot Margaretha, Martinus.
„ golet Anna Maria, de Haseth.
ven. „ Felicita, Dano.
ned. „ Los Amigos, Meerens.
11 ven. „ Zéfiro, Mariches.
„ „ Eloise, Wefer.
ned. bark Anna Antonia, Boom.
„ golet Carlota Clemencia, Hellmund.
ven. bark Veleña, Dominguez.
15 ned. golet Sarah, Neuman.
„ bark Jane, Booi.
sp. golet Villa de Ponce, Perez.
ven. „ Bella Eliza, Raven.
„ „ Isabel, Ortega.
„ „ Mary, Gonzales.
16 ned. „ Antilope, Gnodde.
„ „ Cleopatra, Ernst.
„ bark Belupiano, de Jongh.
„ golet Rigolette, Evertsz.

Maandag, den 13, is de verjaring des geboortedags van Z. K. H. WILLEM FREDRIK HENDRIK, Broeder des Konings, en gisteren die van Hare Majesteit onze geëerbiedigde Koningin met de gebruikelyke eerbewyzen binnen deze kolonie herdacht.

AANGEKOMEN: Den 13, de Venezolaansche Oorlogschoener 5 DE MARZO, Kommandant J. M. CUBILLAN, en den 15 wederom vertrokken.

Den 15, de Engelsche Brik NEWNHAM, Kapitein RAE, van Liverpool.

VENEZUELA. Naar luid van berigten, onlangs alhier van de overkust ontvangen, had Generaal Castro, tydelyke President der Republiek, afstand gedaan van zynen post en werd door den Heer Tovar, Vice-president opgevolgd. Thans lezen wy in *El Diario Mercantil* van Puerto Cabello, van den 14 dezer, dat Generaal Castro wederom het opperbestuur van den Staat had aanvaard, en dat er een nieuw ministerie zal benoemd worden; het was echter nog niet bekend, wie de nieuwe ministers zullen zyn.

De berigten betreffende de krygsverrigtingen tegen de opstandelingen zyn niet van groot belang. Hier en daar zyn kleine gevechten geleverd, waarin de opstandelingen verslagen zyn geworden.

By het departement van oorlog waren berigten over Chaguaramas en Orituco ontvangen, welke de vroeger ontvangene berigten van het gevecht by "Las Ollas" en den dood van Gerardo Monagas eenigzins bevestigen.

By het gouvernement zyn ook officiele berigten van Cumana tot den 1 dezer ontvangen, bevattende dat die provintie eene gewenschte rust genoot en men geene vrees koesterde dat dezelve gestoord zal worden.

Uittreksels uit Europesche Couranten loopende tot de dagteekening van den 17 Mei jl.

Garibaldi en de Italianen. De *Gazette de Liége* deelt het volgend eigenaardig stuk mede. Het is eene instructie door Garibaldi aan de hoofden van "de nationale vereeniging van Italie" in de verschillende Italiaansche staten gerigt:

Aan de nationale vereeniging van Italie!

In den tegenwoordigen staat der Italiaansche aangelegenheden acht de Voorzitter het zyn pligt de volgende geheime instructien aan de vereeniging te geven:—

1. Zoodra vyandelykheden een aanvang nemen tusschen Piemont en Oostenryk, moet gy in opstand komen onder de kreet "*Viva l'Italia e Vittorio Emmanuele!*"

2. Indien een opstand onmogelyk is in uwe eigene stad, dan zullen alle jonge lieden, die wapens kunnen opnemen, de stad verlaten en zich naar de naast gelegene stad begeven, waar de opstand reeds met goed gevolg heeft plaats gehad, of waar zulks mogelyk is. Onder de naburige steden zult gy de voorkeur geven aan die het digst by Piemont grenst, alwaar alle Italiaansche magten vereenigd zouden zyn.

3. Gy zult alle mogelyke poging in het werk stellen om het Oostenryksche leger te overwinnen en te vernietigen, door deszelfs briefwisseling te onderscheppen, deszelfs bruggen en telegraaflynen te vernielen, alle bergplaatsen van levensbehoeften en kleeding in brand te steken, en alle aanzienlyke personen in de Oostenryksche dienst gevangen te nemen.

4. Schiet niet dadelyk op Italiaansche en Hongaarsche soldaten, maar integendeel, tracht hen te bewegen uw eigene vlag te volgen en ontvangt met opene armen allen, die gehoor aan uwe vermaningen geven.

5. Geregelde troepen, die de nationale zaak hinderlyk mogten zyn, zullen onmiddelyk naar Piemont gezonden worden.

6. Waar ook de opstand mogt slagen, zal hy, die het hoogst in de volks achting staat, het militair en burgerlyk gezag op zich nemen met den titel van voorloopig gemagtigde van Koning Victor Emmanuel, en zal hy dezen titel behouden tot de aankomst van den gemagtigde, die de Piemontesche regering mogt goedvinden te zenden.

7. De voorloopige gemagtigde zal de belastingen op brood, koren, enz. afschaffen, en in het algemeen alle belastingen, die op het Sardinisch grondgebied niet bestaan.

8. Eene ligting zal dadelyk moeten gedaan worden by wyze van opschryving van jongelieden van 18 tot 20 jaren oud, naar evenredigheid van 10 tot 1000 van het getal der bevolking. Alle mannen, van 20 tot 35 jaren, genegen om wapens tot verdediging van de nationale onafhankelykheid te dragen, mogen als vrywilligers aangenomen worden; beide, de conscripten en de vrywilligers zullen dadelyk naar Piemont worden gezonden.

9. De voorloopige gemagtigde zal een krygsraad aanstellen, met bevoegdheid om te onderzoeken en te straffen, binnen 24 uren, al degenen, die schuldig mogten worden bevonden aan misdaden tegen de nationale zaak

of tegen het leven en den eigendom van vreedzame burgers. De krygsraad zal geen onderscheid maken van rang of stand; maar niemand zal mogen gestraft worden wegens misdaden vóór den opstand begaan.

10. Hy zal staatkundige dagbladen niet toelaten, maar hy zal een bulletin openbaar maken van alle gebeurtenissen, die noodig zal zyn publiek gemaakt te worden.

11. Hy zal alle overheden en ambtenaren uit hunne betrekkingen ontslaan, die de nieuwe orde van zaken ongenegen mogten zyn, altyd met voorzigtigheid en behoedzaamheid te werk gaande.

12. Hy zal de meest gestrenge krygstucht onderhouden, met toepassing van zoodanige wetten, die gedurende den oorlog het meest geschikt zyn. Hy zal onverbiddelyk zyn voor overloopers, en zal de meest strenge bevelen ten dezen opzigte aan alle zyne onderhebbenden geven.

13. Hy zal den Koning Victor Emmanuel eene juiste beschryving doen geworden, van de wapens, krygsbehoeften en gelden in de verschillende steden en provincien gevonden, en hy zal nadere bevelen te dien aanzien afwachten.

14. In geval van noodzakelykheid zal hy heffingen bevelen voor geld, paarden, karren, schoppen, enz., altyd een bewys voor het ontvangen bedrag afgevende; maar hy zal met de meeste strengheid straffen allen, die heffingen van dezen aard maken, zonder de meest dringende noodzakelykheid of zonder een contract daarvan te hebben opgemaakt.

15. Tot het tydstip by het eerste artikel van deze instructien bedoeld, zult gy ieder middel in uwe magt bezigen om aan den dag te leggen den afkeer dien Italie voor de Oostenryksche overheersching en voor Regeringen, die op Oostenryk steunen, koestert, alsmede dezelfs liefde voor onafhankelykheid en dezelfs vertrouwen in het huis van Savoye en de Piemontesche regering opwekken; maar gy zult ook al het uwe bydragen om ontydige of alleenstaande bewegingen te voorkomen.

Instede van den President,
De Vice-President,
GARIBALDI.

Turin 1 Maart 1859.

Het volgende wordt medegedeeld als de text van eene proclamatie van Generaal Guilay aan de bewoners van Piacenza :—

Een krygsraad is zamengesteld, die slechts eene straf uitspreekt, — die van den dood. De volgende overtredingen zyn misdaden, waarop deze straf wordt toegepast :

1. Hoogverraad, of ieder daad, de strekking hebbende om met geweld het stelsel van het Oostenryksche bestuur of van de hertogdommen te veranderen, of om gevaar van buiten te veroorzaken of hetzelve te vergrooten tegen de genoemde staten.

2. Het verbergen van wapenen of krygsbehoeften, van welke soort ook. Het publiek wordt byzonderlyk gewaarschuwd, dat de doodstraf op een ieder wordt toegepast, van welken stand hy moge zyn, of hoe onbesproken zyn vroeger gedrag mogt geweest zyn, zoo hy in bezit zal worden gevonden van wapens of krygsbehoeften, hetzy over zyn persoon, in zyn huis of op eenige plaats, waartoe hy mogt geacht worden toegang te hebben.

3. Deelneming aan gewapende of niet gewapende vergaderingen.

4. Onwettige aanwerving, verspieding, verleiding der soldaten van de Oostenryksche of bondgenootschappelyke legers, in het algemeen alles wat een nadeel voor Oostenryk en een voordeel voor den vyand ten gevolge kan hebben.

5. Gewapende weerstand of ieder aanval tegen de schildwachten en het minste geweld tegen den Oostenrykschen of bondgenootschappelyken soldaat. Ook is der schildwachten niet alleen het regt, maar ook bevel gegeven om hunne wapens te gebruiken tegen iedereen, die aan hunne eerste aanmaning niet zal hebben gehoorzaamd.

Vele zyn de beschouwingen door de fransche bladen met betrekking tot deze proclamatie. De *Siècle* bevat het volgende: Wy kunnen naauwelyks aan het bestaan van deze proclamatie van den generaal Guilay eenig geloof hechten, maar verscheidene bladen hebben dezelve bekend gemaakt, ofschoon allen zich ongenegen toonen voor derzelver echtheid intestaan. Deze is de eerste gelegenheid, na een langen tydsverloop, dat een generaal vreedzame bevolkingen met den dood bedreigt, en dat krygsraden ingesteld worden om burgers ter dood te veroordeelen, die zelfs ongewapende byeenkomsten bywonen, ja zelfs degenen, die verdacht worden gehouden wapens of krygsbehoeften te bezitten op plaatsen, waartoe zy toegang mogten hebben. Het is de eerste keer dat het denkbeeld in 's menschen hersenen is opgekomen om koffyhuis- en tafelhouders voor den krygsraad te slepen, omdat zy de policieverordeningen op het sluiten van deze huizen, hebben overtreden. Barbaarsche daden van dezen aard strekken tot Oostenryks veroordeeling; dit is de aanvang van de yselyke dwingelandy door Oostenryk aan het Lombardisch-Venetiaansch koningryk en de hertogdommen opgelegd. Wanneer wy stukken van dezen aard lezen, wanneer wy dezelve met de authentieke stukken vergelyken, waaruit wy het bewys putten dat de Oostenrykers vrouwen hebben gegeeseld, dan begrypen wy dat het Oostenryksche stelsel in de toekomst onmogelyk in Italie kan blyven bestaan. Zy moeten ook uit dit heilig land van kunst, vryheid en beschaving worden verdreven. Oostenryk heeft zich door de proclamatie van generaal Giulay buiten de wet gesteld. Het heeft de sympathie van die staatslieden, die zyne zaak blindelings begunstigden, van de Engelsche Tories en kleine Germaansche staten verbeurd."

De *Presse* zegt: "Indien dit stuk echt is dan zal de wereld Generaal Guilay niet van hardheid noch zelfs van wreedheid beschuldigen, maar hem voor krankzinnig verklaren."

De *Pays* laat zich aldus uit: "Het gedrag van de Oostenryksche troepen op het Piemonteesch grondgebied wekt de welverdiende verontwaardiging op. In Europa kan men zich niet meer een denkbeeld vormen van deze wyze van oorlogvoeren, de Croaten vernieuwen de heldendaden der Pandouren. Plundering, roof, verkrachting, brandstichtingen—geen schanddaad, die zy niet hebben bedreven. Welk een verschil levert dit niet op by het tafereel door de Russen en Franschen in den oorlog van de Krim vertoond, waar de officieren champagne zamen dronken, terwyl de soldaten hun brood en brandewyn met elkander deelden. Zy vochten met moed, maar eerbiedigden elkander wederkeerig, omdat dezelfde gevoelens van eer en menschelykheid beiden bezielden. Het blykt dat de Oostenryksche soldaten in eene andere school zyn opgebragt; verre van de rampen des oorlogs te verzachten, scheppen zy genoegen om dezelve te verzwaren, en reeds is de Piemontesche regering in de noodzakelykheid gebragt embargo op Oostenryksche vaartuigen te leggen. Deze buitensporigheden regtvaardigen de weerwraak, en de verantwoordelykheid er van blyft geheel op het hoofd van hem rusten, die dezelve heeft uitgelokt.

"De volgende daad, genomen uit duizenden van dezelfde natuur, stelt de groote vaderlandsliefde der Piemontezen in dezen stryd in een schoon daglicht, terwyl de barbaarschheid van de aanvallers by derzelver botsing met den moed, de dapperheid en de zelfverloochening van de verdedigers van de Italiaansche onafhankelykheid, verbryzeld zal worden. In de provincie Verceil namen de Oostenrykers den broeder van den heer Noé, den directeur van de Sartarina recervoirs, door welke men het geheele land onder water kan brengen, gevangen. "Indien gy uwen broeder wilt redden," dus luidde een brief aan den heer Noé gerigt "staak dan de overstrooming." Tot eenig antwoord gaf de onverschrokken en vaderlandslievende ambtenaar bevel aan syne werklieden om tweemaal zoo veel water als er reeds toegevoerd was uit de sluizen te laten, zoodat gansche detachementen Oostenrykers zich tot aan de borst in het water bevonden. De brief, die dit berigt geeft, meldt niet of de Oostenrykers hunne bedreiging ten uitvoer hebben gebragt by het ontdekken van het vastberaden voornemen van den heer Noé.

De plunderingen door Oostenryk in Piemont gepleegd zyn nu opgehelderd "vervolgt de *Pays*." De *razzias* zyn niet begaan, om in de dadelyke behoeften van het leger te voorzien, maar om de magazynen van Lombardyen te vullen. Iederen dag zag men toch karren geladen met hooi, groenten, graan en levensmiddelen van alle soorten door Novaro en Vigevano naar den linker oever van de Ticino trekken. De Oostenrykers stroopen de Piemonteesche provincien letterlyk af en brengen hunnen buit in veiligheid. Deze wyze van oorlogvoeren is die van de oude barbaren of liever van een leger zonder geld. De Oostenrykers kunnen trouwens niet betalen voor hetgeen zy medenemen. Indien zy beproefden in Lombardyen te plunderen, zy souden zich aan een oproer der landlieden blootstellen.—Daarom gaan zy naar Piemont en rooven alles, wat hun onder de hand komt. Zy doen dit met eene hardheid en wreedheid, die in Europa een groote bedruktheid en een diepen indruk hebben verwekt."

De Turynsche correspondent van de *Morning Herald* zegt: De Oostenrykers zyn sedert hun inval met groote wreedheid te werk gegaan. De generaal heft eene zekere som gelds in ieder dorp, waar het leger doortrekt, behalve eene zekere hoeveelheid rantsoenen, dekens, karren, enz. Buitendien is het den soldaten geoorloofd zich soo veel mogelyk aan alles te goed te doen—wynvaten worden verbryzeld; kostbaar huisraad wordt in de plaats van brandhout gebruikt; aardewerken worden vergruisd; mannen, die in staat zyn wapens te dragen, worden gevangen genomen en geboeid naar Lombardyen gezonden; wat het lot der vrouwen is, in handen van woeste en razende soldaten, laat ik aan uwe verbeelding over. Hier te Turyn heerscht de grootste verontwaardiging ten gevolge van deze gruwelen. In de koffyhuizen en op alle plaatsen van publieke zamenkomst is de algemeene kreet tegen de Oostenrykers, en naar ik vrees welverdiend. Men roept om weerwraak, als het bombardement van Triest en het ombrengen der krygsgevangenen.—Men verhaalt dat de koning een gezant, onder vredes vlag, naar het oostenryksche leger heeft gezonden, met het verzoek aan den generaal om den oorlog niet als een wilde, maar als een beschaafd wezen te voeren. Eene erkenning van de ontvangst der boodschap, met te kennen geving dat het zeer moeijelyk was om den gemeen soldaat in bedwang te houden, enz., was het eenig antwoord.

De *Times* de houding, die Engeland in den tegenwoordigen stryd moet nemen, besprekende, laat zich aldus uit:—De groote vraag, die wy hebben te onderzoeken, is geenszins om na te gaan den tegenwoordigen toestand van Italie, noch de snelheid, waarmede Frankryk troepen tot hulp der Piemontezen zendt, noch zelfs den tyd, dien Oostenryk zal moeten nemen om Sardinie te onderwerpen, maar wel de houding en de staatkunde, die Engeland moet volgen. Lord Derby heeft gezegd, "dat, in geval de oorlog uitbrak, onze onzydigheid, soolang dezelve zou kunnen bestaan en welke het gevolg er van zy, tot in zeker geval, eene gewapende onzydigheid moet zyn, die ons in staat stelt om, wanneer wy zulks nuttig mogten achten, ons aan die zyde te voegen, waar de eer, de belangen en de waardigheid van het land onzen bystand zullen vorderen." Deze woorden, in verband gebragt met andere in betrekking tot de bezetting van de oevers der Adriatische Zee, souden de strekking hebben om in genoegzaam duidelyke woorden te kennen te geven dat, indien de gebeurtenissen van den aanstaanden oorlog de Fransche troepen in het Lombardisch-Venetiaansch Koningryk mogten brengen, Engeland dan deel aan den stryd zal nemen. Wy hebben deze woorden in der tyd afgekeurd. Nu dat de gebeurtenissen waarschynlyker zyn geworden, meenen wy onze tegenspraak te moeten herhalen tegen iedere inmenging van Engeland in deze zaken, hetzy by wyse van alliance, van bedreiging, van waarborg, waardoor het medegesleept kan worden in dit verschil, dat zuiver aan het vasteland eigen is. Voorzeker moeten wy in de misslagen door onze vaders begaan niet wederom vervallen en ons met schulden en met verbindtenissen te zwaar voor onze schouders of voor die van onze naneven beladen, en dit in het eenig belang van instellingen, waarmede wy onze naburen souden wenschen begiftigd te zien. Wy herhalen het, dat Engeland zich in ieder geval buiten dezen stryd tusschen twee dynastische mogendheden houde. Wat hebben wy, wy een vry en constitutioneel volk, ons bezig te houden met den stryd tusschen twee vorsten, waarvan een de beginselen van alleenheerschappy en geestelyke oppermagt vertegenwoordigt, en de andere de willekeurige regeringsvorm door de zuivere volksgezindheid opgedragen! Indien de stryd noodzakelyk wordt, welnu! dat men stryde; geen Engelsche staatsman zal ooit gelooven dat zy, de een den ander verzwakkende, gevaarlyker voor ons kunnen worden.

Uit Weenen schryft men onder dagteekening 19 April. De kerkelyke onverdraagzaamheid in de Oostenryksche Staten heeft ten opzigte van de Joden haren toppunt bereikt. Te Praag is het den Israëlietischen Geneesheeren verboden hunne diensten in de hospitalen belangeloos te presteren. In Gallicië werd eene min van de Christelyke godsdienst van haren Joodschen zuigeling gescheiden, ondanks de verklaring van den geneesheer, dat zulks niet kon geschieden zonder het wicht in levensgevaar te brengen. Het kindje is trouwens ook daarop overleden!!!

Uit Rome wordt gemeld:

De Joden, die hier wonen hebben niet gedurfd zich tot den Paus te wenden, ten gunste van de familie Mortara, gelyk zy van plan waren te doen. Een door den Paus onlangs uitgesproken woord, heeft hen den moed daartoe ontnomen. Alle te Rome wonende Israëlieten zyn verpligt zich des Zondags naar eene kerk te begeven, alwaar gepredikt wordt ten gunste van degenen, die tot de alleen zaligmakende moederkerk overgaan.—De Joden hebben zich tot den Heiligen Vader gewend, verzoekende de afschaffing van deze onzedelyke instelling, zich by die gelegenheid beroepende op de liberale gevoelens, door zyne Heiligheid geopenbaard, toen de Ghetto geslecht werd. Het eenig antwoord echter van Pius IX ontvangen, was: "Het gisteren is niet het heden."

Krinoline. Het volgende curieuse stuk is te Londen in het licht verschenen, geheel in den styl en uiterlyken vorm der parlements-akten vervat:

ANNO VIGESIMO SECUNDO ET VIGESIMO TERTIO VICTORIAE REGINAE.

Cap. CCXXXVIII.

Akte tot hervorming en regeling van het toilet der vrouwen, en strekkende tot wyziging der in gebruik geraakte krinoline en andere kunstmatige overtolligheden; wyders inhoudende en vaststellende alles, wat aangaat de magtsbevoegdheid, bepalingen, regelen, boeten en straffen daaruit voortvloeijende.

(Zitting 1859.)

Overwegende, dat het, om verschillende dringende en geldige redenen, nuttig en noodig geworden is, dat zekere punten rakende het toilet der vrouwen, de krinoline en wat dies meer zy, geregeld en hervormd worden by speciale akte, wordt by deze, met en door de bekrachtiging der geestelyke en wereldlyke lords en der gemeenten, in dit Parlement vereenigd, vastgesteld hetgeen volgt:

Art. I. Van het tydstip der afkondiging dezes worden de regten der vrouwen, krachtens welke zy den vorm en omvang harer uiterlyke kleedingstukken bepalen, nietig verklaard en ingetrokken.

II. Van het oogenblik der aanneming dezer akte, zal geene vrouw, onder welk voorwendsel ook hoegenaamd, kooijen of krinolines mogen dragen van meer dan twee ellen middellyn, hetzy deze voorwerpen vervaardigd zyn van staal, yzer, balein, mandewerk, touw, caoutchouc, gutta percha, hout of andere materialen; strekkende dit verbod tot het vergemakkelyken van het verkeer in de parken, kerken, schouwburgen, concertzalen, rytuigen, stoombooten, tunnels en partikuliere vertrekken en op de bruggen en stoepen, ten einde botsingen en ongelukken te voorkomen, — alles op pœne van 20 *shillings* voor iedere overtreding, welke som door de veroordeelde zal moeten worden verdiend met naaldwerk, door de overheid te verordenen.

III. Het is elke vrouw boven de 40 jaren verboden een roode of andere schitterend gekleurde japon te dragen, die de paarden, runderen of ezels zou kunnen doen schrikken, en aan de schoothondjes stof tot onnoodig gekef, of het opkomend geslacht der straatjongens aanleiding tot voor hunne jaren ongepaste opmerkingen zou kunnen geven.

IV. Telken male wanneer eene gehuwde vrouw, den ouderdom van 50 jaren nog niet bereikt hebbende, of korter dan 10 jaren gehuwd zynde, een nieuw kleed zal noodig hebben (welke noodzakelykheid door den man zal behooren te worden geconstateerd), zal zy, vóór den aankoop, een staal der stof aan de beoordeeling van haren man moeten onderwerpen, die gehouden is binnen tweemaal vier-en-twintig uren zyn gevoelen daarover uit te brengen. Hy zal daarvan een certificaat moeten afgeven, aldus ingerigt:

"Ik, Theophilus Brick, echtgenoot van Cecily Mary Brick, stem toe by dezen in den aankoop van 10 ellen zyde voor een kleed tegen een shilling 8 d. de el; welke zyde in alles zal behooren gelyk te zyn aan de kwaliteit en kleur van hierby overgelegd staal.

(get.) TH. BRICK.

aan Simon Skulks, manufakturier.
Battersea.

V. Eene niet gehuwde vrouw, beneden de 30 jaren oud, heeft een soortgelyk certifikaat van hare ouders noodig.

VI. Vrouwen, die voor de aanneming en afkondiging dezer akte in het bezit zyn van hoepels, randen, kooijen, krinolines, of andere cirkelvormige toestellen, met de bepalingen dezer in stryd, zullen gehouden zyn, met toestemming harer naaste bloedverwanten, de bedoelde voorwerpen in te leveren aan het naastbyzynd policie-bureau, ten einde daar nuttig gebruikt te kunnen worden voor vuurschermen, matrassen, vogelkooijen of zakken, ten dienste van het personeel, de armen der wyk of de schoenpoetsers.

VII. Het is iedere vrouw beneden de 16 of boven de 40 jaren verboden laarsjes te dragen met hakken, hooger dan 3 duim, of van leder met stalen en zilveren vetergaatjes of schitterend gekleurde nestels opgesierd, kennelyk ten doel hebbende de aandacht der voorbygangers te trekken, — op pœne van 10 sh., welke boete men des verkiezende zal kunnen vervangen door eenige dagen arbeid in een openbaar waschhuis, door de overheid aan te wyzen.

VIII. Na aanneming en afkondiging dezes, zal het geene vrouw boven de 10 jaren veroorloofd zyn een hoed te dragen, verder dan 10 duim van het voorhoofd achterwaarts staande, en waarvan de *bavolet* niet geheel den hals bedekt, op pœne als in art. 7.

IX. Onder zekere voorwaarden, zal het aan vrouwen, die overigens blyk van gezond verstand geven, geoorloofd zyn mantels van *peau d'ours, rosé* rygklyven en gekleurde handschoenen te dragen.

Gedrukt by J. Rounce en Alfred Bas, drukkers van H. M. de Koningin.

De nieuwe politie-verordeningen betreffende de krinoline en het maken van kleederen zullen onverwyld aan het huis worden voorgelegd.

— Te Londen bevindt zich thans doctoresse Elizabeth Blackwell, die gedurende zeven jaren te New-York de geneeskunde op vrouwelyke lyderessen en kinderen uitoefende. Zy heeft in de wyk Marylebone verscheidene verhandelingen gehouden. Het gevolg was dat eene dame te Londen aangeboden heeft £ 8000 (byna een tonne gouds) by te dragen tot de oprigting van een vrouwelyk geneeskundig professoraat, in verband met een byzonder gasthuis voor vrouwen.

— R. Morrison & Co. te Newcastle hebben onlangs den grootsten stoomhamer afgeleverd, die in de wereld bekend is. Deze hamer is bestemd voor de Mersey steel- and forge-company te Liverpool. De geheele hoogte bedraagt 21 voet en de wydte tusschen de frames (zystukken) 9 voet 4 duim eng. maat. De hamerstaaf is 15 duim in diameter en 19 voet lang, met den stoomzuiger van 36 duim diameter van staal uit één stuk gesmeed en weegt 14,000 eng. pond. De val van den hamer is 6 voet. Een enkel hefboompje brengt deze ontzettende massa in beweging, en is voldoende om aan het minste verlangen van den bestuurder te doen gehoorzamen. De 36duims-cilinder weegt afgewerkt circa 8 ton, de beide frames of zystukken wegen 15 ton. Het fondement, waarop de hamer zal geplaatst worden, is 32 voet lang, 18 voet breed en 9 voet diep en bestaat uit gegoten yzer, hout en steen. De bestemming van dezen hamer is, om staal zoodanig te bereiden (Clays patent), dat het in platen kan opgerold worden, ten einde het by den scheepsbouw en tot meer andere einden te gebruiken. Voor het russische gouvernement worden by dezelfde fabriekanten twee stoomhamers gemaakt, de eene van 5, de andere van 2 ton; zoodat sedert twee jaren zes stoomhamers door hen aan dat gouvernement zyn afgeleverd.

— Eerlang zal een proces behandeld worden dat een nog al zonderlingen oorsprong heeft. Voor vyf-en-twintig jaren kwam een oud edelman uit Thuringen zich te Parys vestigen, waar hy van een sober jaargeld leefde, dat een zyner bloedverwanten hem had toegelegd. Hy had slechts zyn kleinkind, een meisje van vier jaren, en eene opgezette kat medegebragt, van welk laatste voorwerp hy nooit wilde scheiden. Voor eenige jaren stierf hy, na zyne kleindochter te hebben uitgehuwelykt aan een beambte by een der ministeriën. Op zyn sterfbed liet hy de jeugdige echtelingen zweren, zich niet van de opgezette kat te ontdoen en haar als een onderpand van hun toekomstig geluk te bewaren. De belofte werd stipt nagekomen. Onlangs echter kwam de driejarige zoon van den beambte B. by de opgezette kat en begon, met de bederfzucht aan alle kinderen eigen, het dier behoorlyk te plukken. Toen hy daarmede bezig was werd hy door zyne ouders verrast, en deze werden op hunne beurt verrast, toen zy onder het harig bekleedsel der kat een blikken doos ontdekten. Zy openden ze en vonden daarin perkamenten, welke zy niet konden ontcyferen en by een deskundige bragten. Deze verklaarde, na onderzoek der stukken, dat daaruit bleek dat de jonge vrouw hare regten op de nalatenschap van een ryken bloedverwant kon doen gelden. Onverwyld schreef de heer B. aan den burgemeester der gemeente........, en het antwoord dat hy van daar ontving hield in, dat voor twee jaren een zeer aanzienlyke erfenis door de stad........ was in bezit genomen, by ontstentenis van bekende erfgenamen des overledenen. Het spreekt van zelf, dat hieruit een regtsgeding ontstaat, hetwelk in Duitschland groot opzien zal baren.

— Op een der laatste gekostumeerde bals in de groote wereld werd door eene dame de *Diplomatie* voorgesteld, de nieuwe godheid van den hedendaagschen Olympus. Zy droeg het dubbel masker van Janus: haar eene aangezigt glimlachte, het andere fronsde de wenkbraauw; in de eene hand hield zy een schild, in de andere een arendspen, die reeds veel verraden en zeer zwart was; en zy danste een nieuwen pas, het *Ultimatum*, waarby één pas vooruit en twee passen achteruit werden gedaan.

— Een zonderling vonnis werd onlangs te New-Castle gewezen. Een pachter had in het vorige jaar van een apotheker een smeersel voor zyne schapen gekocht. Na het insmeren vielen er zware regens en het smeersel droop van de wol af in het gras. Dit door de schapen gegeten zynde, stierven allen, ten getale van zeven honderd. De pachter klaagde den chemist aan; de jury was drie dagen bezig over de zaak en wees die ter gunste van den klager uit, door den chemist te veroordeelen tot betaling van £ 1400 (*f* 16,800) als schadevergoeding aan den pachter, zynde £ 2 per schaap, op grond dat het smeersel de oorzaak was van den dood der schapen.

— Een belgisch koopman, die in den laatsten tyd veel honden naar Nederland zond en ze daar voordeelig verkocht, — in één jaar bedroeg zyne hondenverzending meer dan *drie duizend* stuks, — is zoo als thans bleek op onregtmatige wyze in het bezit dier dieren gekomen; hy liet ze nl. stelen. Ter zake van dit feit is hy tot vier maanden gevangenstraf en 50 fr. boete veroordeeld. Een knaap van 16 of 17 jaar, dien hy bezigde tot de drie laatstelyk geconstateerde diefstallen, welke aanleiding tot de ontdekking gaven, is tot een maand gevangenisstraf en 16 fr. boete veroordeeld.

— Op het eiland Mull, een der Hebriden, heeft het, volgens een berigt voorkomende in de *North British Mail*, onlangs haringen geregend. Eene waterhoos heeft de visschen uit de zee opgevoerd en ze een paar duizend voet boven het strand weder neergeworpen.

— Voor twee jaar verloor de heer Coupris te Nantes een pakje bankbriefjes ter waarde van 15,000 fr. Alle nasporingen, zelfs de uitloving van een groote belooning aan den vinder, bleven vruchteloos; hy dacht er nooit meer iets van te vernemen, toen onlangs een geacht geestelyke hem 200 fr. kwam brengen, welke deze had ontvangen met een brief van den volgenden inhoud: "Ik heb de 15,000 fr. gevonden, die de heer Coupris verloren had. Dadelyk nam ik my voor hem het geld terug te brengen, doch de raad en de verleiding van slecht gezelschap hielden my daarvan terug. Alles heb ik in slemperyen verteerd en verspeeld. De wroeging doodt my. Niet meer dan deze twee bankbiljetten van 100 fr. ieder blyven my over.— Breng ze aan den heer Coupris en zeg hem dat ik wegkrimp van schaamte over myn onwaardig gedrag."

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 8 Juny 1859.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt bekend gemaakt dat degenen, die niet meer in dienst zyn, maar die wegens vroegeren eervol vervulden diensttyd op het eereteeken voor eervolle langdurige werkelyke dienst by de Schuttery aanspraak vermeenen te hebben, zich met behoorlyke bewysstukken ter staving hunner aanspraak tot het Bestuur kunnen wenden, door hetwelk die bewysstukken in handen zullen worden gesteld eener Commissie, aan welke het onderzoek daarvan zal worden opgedragen.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie.

DERDE AFKONDIGING.

1859.

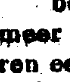
No. 25. Mei 27. van het slavekind *Cecilia*, oud 21 dagen, dochter van *Florentina*, toebehoorende aan *Claas Schotborgh MBz.* te Suriname.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

S. E. B. DE CASSERES brengen by deze ter kennis van hunne debiteuren dat na den 20 dezer, hunne rekeningen van 1858 en vroeger geregtelyk zullen worden ingevorderd.

Curaçao den 3 Juny 1859.

Uit de hand te koop of te huur

DE Huizen No. 19 en No. 233 gelegen op Pietermaai. De huizen zyn in de beste orde. Te bevragen by MOZES DE MARCHENA Jr.

Curaçao den 3 Juny 1859.

Uit de hand te koop

EEN SAVAAN, genaamd *RUST EN VREDE*, bygenaamd *TONIE KOENTJIE*, gelegen in de Oost Divisie 2de District. Te bevragen by de eigenaresse MARIA LOENEN.

Curaçao den 2 Juny 1859.

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN Sez.